

עפ"א 47455/07/14 - סאלח סוואעד נגד ועדה מקומית לתכנון ובנייה משגב

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים

עפ"א 47455-07-14 סוואעד נ' ועדה מקומית לתכנון ובנייה משגב
תיק חיצוני:
בפני כב' השופטת אורית וינשטיין
המערער: סאלח סוואעד
נגד
המשיבה: ועדה מקומית לתכנון ובנייה משגב

פסק דין

1. המערער, מר סאלח סוואעד (להלן - **המערער**) הגיש לבית משפט זה ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בעכו (כבוד השופטת זהבה בנר) מיום 19.6.14, אשר ניתן בתיק עמ"ק 20640-07 (להלן - **פסק הדין**). במסגרת הכרעת הדין הורשע המערער בכל העבירות נשוא כתב האישום המתוקן, מיום 29.4.14 (נספח א' להודעת הערעור), ונגזר דינו של המערער תוך שהושתו עליו העונשים הבאים:
 - תשלום קנס בסך 280,000 ₪ או 280 ימי מאסר תמורתו, ב- 35 תשלומים חודשיים שווים ורצופים בסך 8,000 ₪ כל אחד, כאשר הראשון שבהם ביום 1.9.14 וכל תשלום נוסף ב- 1 לכל חודש לאחריו.
 - צו הריסה למבנה המתואר בכתב האישום בתום 12 חודשים ממועד גזר הדין, אלא אם יושג היתר בניה כחוק לבניה נשוא כתב האישום.
 - תשלום כפל אגרת בניה בסך 35,860 ₪ לתשלום עד ליום 31.10.14 או עד מועד קבלת ההיתר, לפי המוקדם.
 - התחייבות עצמית של המערער על סך 250,000 ₪ או 2 חודשי מאסר תמורתם, להימנע מלעבור על העבירות לפי סעיפים 145(א), 204 (א) (ב) (ג), 208, 224, 237, 239 ו- 240 לחוק התכנון והבניה ותקנה 11 לתקנות התכנון והבניה (עבודה ושימוש הטעונים היתר) התשכ"ז - 1967, תוך שלוש שנים ממועד גזר הדין.
 - צו איסור שימוש בקומה א', הנמצאת מעל קומת הקרקע המאוכלסת על ידי המערער ובני משפחתו, במבנה נשוא כתב האישום, וזאת מיום גזר הדין ועד ליום בו יתקבל היתר כדין.
2. הכרעת הדין וגזר הדין ניתנו, בהעדר התייצבות של המערער ושל סנגורו לדיון מיום 19.6.14, שלא בפניו.

המערער מערער הן על הכרעת הדין והן על גזר הדין.

עמוד 1

ההליכים בפני בית משפט קמא:

2. ביום 29.5.07 הוגש כנגד המערער כתב אישום המייחס לו עבירה של בניית בית מגורים בשטח כולל של כ- 274 מ"ר ללא היתר בניה ובניגוד לייעוד הקרקע המיועדת לחקלאות בלבד. המערער הואשם בכך שעבודות הבניה בוצעו ביום 13.9.06 בכמאנה, גוש 19149 חלקה 8. עוד הואשם המערער בשימוש חורג במקרקעין למן אותו מועד ואילך. כמו כן, צוין בכתב האישום, כי למרות שהוצא כנגד המערער צו מינהלי להפסקת בנייה (להלן - **הצו המינהלי**) מיום 13.9.06, מכוח סעיף 224 לחוק התכנון והבניה התשכ"ה - 1965 (להלן - **חוק התכנון והבניה**), פעל המערער בניגוד לצו המינהלי שנמסר לו כדין והמשיך בעבודות הבניה והפר את הצו המינהלי. לפיכך, הואשם המערער גם בעבירה של הפרת הצו המינהלי.
3. ביום 26.6.07, בטרם נערכה הקראה, הוגש כתב אישום מתוקן, אשר כלל גם עבירה של הפרת צו שיפוטי להפסקת בניה לפי סעיף 239(א) לחוק התכנון והבניה (להלן - **הצו השיפוטי**), שניתן כנגד המערער בדיון שנערך בנוכחותו בבית משפט השלום בעכו, במסגרת ב"ש 5168/06.
4. כתב האישום תוקן שוב ביום 26.2.08 והוסף לו אישום נוסף, שעניינו עבודות בניה נוספות, אשר נטען כי מהוות הן הפרה נוספת של הצו השיפוטי.
5. ביום 10.4.08 הגיש המערער ליועץ המשפטי לממשלה בקשה לעיכוב הליכים (נספח ה' להודעת הערעור). המערער פירט בבקשה לעיכוב הליכים את המצב התכנוני בישוב כמאנה, וטען כי כמאנה המערבית, מקום הבנייה נשוא כתב האישום, כמו גם שכונה נוספת בשם "אל ג'לסה" לא נכללו בתוכנית המתאר לאזור שהוכנה עוד בשנת 1995, אשר כללה רק את כמאנה המזרחית ו"קליבאת". המערער הוסיף וטען באותה בקשה כי בשנת 1999 הוגשה עתירה לבג"צ על ידי תושבי כמאנה המערבית ואל ג'לסה, בדרישה להורות לגופי התכנון להרחיב את גבולות תוכנית המתאר, כך שתכלול גם את כמאנה המערבית ואל ג'לסה. העתירה התקבלה (נספח ד' להודעת הערעור) וביום 5.9.2001 הורה בית המשפט העליון על הגשת תוכנית הרחבה לתוכנית המתאר תוך 18 חודשים ממועד מתן פסק הדין בעתירה ואף אסר על ביצוע פעולות הריסה לגבי בתים שכבר קיימים בכמאנה המערבית, נכון לאותו מועד.
- המערער טען כי באותה בקשה, נכון למועד הגשתה, כי גופי התכנון טרם אישרו את תוכנית המתאר הנדרשת. עוד טען המערער כנגד תום ליבם של גורמי התכנון בטיפול בהרחבת תוכנית המתאר.
6. לנוכח הבקשה לעיכוב ההליכים ומשטרם ניתנה בה החלטה על ידי היועץ המשפטי לממשלה, הוגשו על ידי באי כוח המשיבה, על פי הנחיות הגורמים המוסמכים בפרקליטות המדינה, בקשות לדחיית מועדי דיון, אשר נענו על ידי בית משפט קמא, תוך שמעת לעת נקבעו מועדים חלופיים, אשר נדחו אף הם

7. דיון ראשון בתיק בבית משפט קמא התנהל ביום 4.12.13, במסגרתו עדכן ב"כ המשיבה את בית המשפט קמא בדבר אישורה של תוכנית מתאר חדשה בישוב כמאנה. תוכנית המתאר הופקדה בחודש נובמבר 2008. ב"כ המשיבה עדכן עוד כי במשרד המשפטים הוחלט כי מועד הפקדת תוכנית המתאר יהווה את "קו פרשת המים" בכל הקשור והמתייחס לבקשות לעיכוב ההליכים שהוגשו ליועץ המשפטי לממשלה. קרי: בניה שבוצעה לפני ועד מועד הפקדת תוכנית המתאר, אשר תקבל היתר בניה מכוחה של התוכנית - יישקל עיכוב ההליך המשפטי. לגבי בניה שבוצעה לאחר מועד הפקדת התוכנית - הרי שביחס לעבירות שכאלו - לא יעוכבו ההליכים המשפטיים.
- בדיון האמור ביקש ב"כ המערער שהות להגיש בקשה להיתר בניה. בהתאם לכך, נקבעה ישיבת תזכורת במעמד הצדדים ליום 29.4.14.
8. ביום 29.4.14 ביקשה המשיבה לתקן בשנית את כתב האישום בשל תוספת בניה של קומה נוספת בשטח של כ- 274 מ"ר, ללא היתר ובניגוד לצווים המינהלי והשיפוטי. בכתב האישום המתוקן נטען כי כלל עבודות הבניה שבוצעו הינן בהיקף של כ- 548 מ"ר.
9. ב"כ המערער טען בדיון מיום 29.4.14 כי ההליכים המשפטיים עוכבו וכן טען כנגד תיקון כתב האישום בשנית. ב"כ המשיבה טענה כי לא ידוע לה כי ניתנה החלטה בבקשה לעיכוב ההליכים של המערער.
10. לצורך ליבון ובירור נושא עיכוב ההליכים קבע בית משפט קמא דיון נוסף ליום 19.6.14. עוד קבע בית המשפט קמא כי ב"כ הצדדים יעבירו הודעה לבית המשפט בתוך 20 ימים אם יש צורך בדיון או שניתן לדחותו ליום 3.11.14 כשאר התיקים של כמאנה שנדחו באותו תאריך ובאותן נסיבות.
- בית המשפט הזהיר את המערער על פי סעיף 130(ג) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) התשמ"ב - 1982 (להלן - **חסד"פ**), כי בסמכותו לדון בעניינו בהעדרו וניתן להטיל עונשי קנסות וכן עונשי מאסר במקום קנסות במסגרת גזר הדין.
11. ב"כ המשיבה הגישה הודעה לתיק בית המשפט במסגרתו הודיעה כי בניגוד לטענת ב"כ המערער - לא ניתנה החלטה חיובית בבקשה לעיכוב הליכים של המערער.
- ב"כ המשיבה הודיעה איפוא, כי קיבלה הנחייה להמשיך את ההליכים בעניינו של המערער כסדרם, וביקשה להותיר את מועד הדיון הקבוע על כנו.

ב"כ המערער, על אף החלטה נוספת של בית המשפט מיום 29.5.14 המורה לו להגיב להודעת ב"כ המשיבה - לא הגיש כל תגובה מטעמו.

12. ביום 19.6.14 התייצב ב"כ המשיבה לדיון בבית משפט קמא. המערער ובא כוחו - לא התייצבו, כאמור, לדיון הנ"ל. ב"כ המשיבה ציין לפרוטוקול כי ניסה ליצור קשר עם ב"כ המערער - אך לשווא, וביקש כי בית המשפט יפעל על פי סעיף 130 לחסד"פ וידון את המערער בהעדרו לאחר שהוזהר כדיון.

בית משפט קמא נעתר לבקשת ב"כ המשיבה, והדיון בהתנהל בהעדר המערער ובא כוחו, כאשר בסופו ניתנה הכרעת דין המרשיעה את המערער בעבירות נשוא כתב האישום המתוקן מיום 29.4.14 וניתן גזר דין המטיל על המערער את העונשים אשר פורטו לעיל.

המערער לא הגיש לבית משפט קמא בקשה לביטול פסק הדין.

הודעת הערעור ומהלך הדיון בערעור:

13. המערער ערער, כאמור, הן על הכרעת הדין והן על גזר הדין. במסגרת הערעור תיאר המערער את מצבה של כמאנה המערבית ויישובי הסביבה לרבות מבחינה תכנונית. המערער תיאר את העתירה לבג"צ שהוגשה על ידי תושבי כפר כמאנה ואת החלטת בג"צ מיום 5.9.2001. בנוסף, תיאר המערער את מצב הבתים בכפר כמאנה ואת טענותיו ביחס להתנהלות ועדת המשיבה, אשר לשיטתו, פועלת להכשלת תוכנית המתאר החדשה. עוד תיאר המערער את הפניה ליועץ המשפטי לממשלה לעיכוב הליכים, שהוגשה על ידי מספר תושבים של כפר כמאנה וביניהם המערער ואת עמדת פרקליטות המדינה ביחס לעיכוב ההליכים המשפטיים ולאבחנה בין בניה שבוצעה, לשיטת המערער, עובר לפרסום תוכנית המתאר החדשה ביום 26.9.09 לבין בניה שבוצעה לאחר פרסום התוכנית האמורה, בכל הקשור והמתייחס לעיכוב ההליכים. המערער טען כי הוא נמנה על הקבוצה של אלו שבנו טרם פרסום התוכנית, ועל כן גרס כי לא ניתן היה כלל לגזור את דינו.

14. טענות המערער בערעור כוללות טענות לחוסר תום לב וחוסר סבירות בהתנהלות המשיבה, המעכבת, לשיטתו, הוצאתם של היתרי בניה לתושבי כמאנה.

15. המערער טען להתיישנות וכן טען כנגד מתן גזר הדין שלא בפניו, תוך התעלמות, כביכול, מהבקשה לעיכוב הליכים. כמו כן, טען המערער כי בית המשפט קמא סטה ממתחם הענישה ביחס לעבירות בניה בכפר כמאנה, לאור הנסיבות המיוחדות של הכפר. המערער טען כי הוטל עליו קנס גבוה באופן חריג ובלתי סביר יחסית לגזרי דין אחרים שניתנו לגבי תושבים אחרים בכמאנה, אשר הורשעו בעבירות דומות. עוד נטען כי לא היה מקום לחייב את המערער בכפל אגרה, בנסיבות האישיות של המערער המתפרנס מקצבת ביטוח לאומי.

המערער חזר שוב על טענותיו באשר לקשיים התכנוניים של הישוב ובאשר להתעלמותו של בית משפט קמא מהתנהלותם של גורמי התכנון בכל הנוגע לכפר כמאנה.

16. ביום 26.8.14 התקיים דיון בערעור בבית משפט זה. במסגרת הדיון נתבקש ב"כ המערער ליתן הסבר באשר לאי התייצבותו של המערער לדיון מיום 19.6.14 בבית משפט קמא, על אף שמועד הדיון נקבע בנוכחות המערער וסניגורו בישיבה מיום 29.4.14.

17. ב"כ המערער הסביר כי נפלה טעות ביומנו, והדיון לא נרשם ביום 19.6.14 אלא נרשם ביום 3.11.14, יחד עם קבוצת תיקים של תושבי כמאנה שנקבעו לאותו מועד - 3.11.14.

ב"כ המערער ציין כי עקב אותה טעות לא נרשם הדיון ביומנו, ובאותו מועד 19.6.14 שהה עם אשתו בבדיקות רפואיות ועל כן לא ענה כלל לשיחות הטלפון של ב"כ המשיבה שניסה להשיגו. עוד ציין ב"כ המערער כי רכבו התקלקל והוכנס למוסך באותו יום.

בשל כל הסיבות האמורות, אשר ב"כ המערער ציין כי מקורן בטעות כנה - לא התייצבו לדיון המערער ובא כוחו.

18. ב"כ המשיבה טען בדיון, ובצדק, כי לראשונה שומע הוא את נימוקי ב"כ המערער באשר לאי ההתייצבות לדיון בבית משפט קמא וכי אין אסמכתאות לטענות אלו. ב"כ המשיבה ציין כי בהודעת הערעור אין זכר לטיעונים אלו מטעם המערער באשר לסיבת אי ההתייצבות לדיון בבית משפט קמא. ב"כ המשיבה סבר כי מקום בו הוזרה המערער לפי סעיף 130 לחסד"פ ומקום בו, לשיטת המשיבה, נגזר דינו של המערער בהתאם להלכה הפסוקה - הרי שאין מקום להתערב בפסק הדין. עם זאת, ציין ב"כ המשיבה כי הוא מותיר את ההחלטה בדבר החזרת הדיון לבית משפט השלום לשיקול דעתו של בית משפט זה, ככל שיומצאו אסמכתאות לטענות ב"כ המערער באשר לסיבות אי ההתייצבות לדיון, אך ביקש כי בנסיבות ייפסקו הוצאות כנגד המערער בשל בזבוז זמנה של המשיבה ובזבוז הזמן השיפוטי.

19. הצדדים הוסיפו וטענו בפניי גם לגוף טענות המערער בערעור. ב"כ המערער טען (עמוד 2 לפרוטוקול שורות 25-26) גם ביחס למתן הכרעת דין מבלי שניתנה תשובת המערער לכתב האישום וכן טען כי באמתחתו טענות מקדמיות שונות לרבות טענה להגנה מן הצדק. יצוין כי המערער חזר בו מטענת ההתיישנות. המערער הוסיף אף וטען לחומרת העונשים שהוטלו עליו, ביחס לעונשים שהוטלו במקרים דומים בעבירות של תושבים אחרים בכמאנה. כמו כן, טען ב"כ המערער באשר למצבו של הכלכלי של המערער כמי שמתפרנס מקצבת הבטחת הכנסה בסך ₪ 2,700 ובדבר היעדר יכולתו לעמוד בתשלומי הקנס החודשיים העומדים על 8,000 ₪ לחודש.

ב"כ המערער ביקש איפוא, לתת למערער את יומו בבית המשפט ולהחזיר את התיק לבית משפט

השלום על מנת שישמעו טיעונו של המערער טרם מתן פסק דין.

ב"כ המשיבה טען בפניי לעניין חומרת הענישה וגרס כי אין מקום להתערב בגזר הדין מאחר ולשיטתו העונשים שהוטלו על המערער אינם חורגים ממתחם הענישה.

20. בסיום הדיון נדרש ב"כ המערער להמציא עד יום 31.8.14 אישורים בדבר הנסיבות העובדתיות להן טען בדיון, אשר בגינם לא התייצב המערער ובא כוחו לדיון מיום 19.6.14 בבית משפט קמא, ואשר בגין אי התייצבות זו ובשל אזהרה שהוזהר המערער לפי סעיף 130 לחסד"פ - ניתן פסק הדין בהעדרו.

21. ביום 31.8.14 המציא ב"כ המערער לתיק בית המשפט "הודעה ובקשה". ב"כ המערער המציא אישור רפואי בדבר בדיקה רפואית של אשתו מיום 19.6.14 וכן אישור ממרכז שירות הנעות בדבר טיפול בפגמים בבלמי רכבו של ב"כ המערער ביום 19.6.14 - צורף טופס התיקון וחשבונית מס.

במסגרת ההודעה טען ב"כ המערער כי ביום 29.4.14 התקיימו בפני כב' השופטת בנר מספר רב של דיונים בתיקי תכנון ובניה של תושבי כפר כמאנה, לרבות בתיקו של המערער. בכל התיקים שנדונו באותו מועד בפני כבוד השופטת בנר נקבע דיון המשך ליום 3.11.14.

ב"כ המערער ציין כי בסוף יום הדיונים מה- 29.4.14 חזר למשרדו והורה למזכירתו לרשום את כל התיקים, לרבות תיקו של המערער, להמשך דיון ליום 3.11.14. ב"כ המערער ציין כי בטעות נרשם מועד הדיון בתיקו של המערער גם כן ליום 3.11.14 ולא ליום 19.6.14.

ב"כ המערער ציין כי לא היתה כל כוונה שלא להופיע לדיון או לזלזל בבית המשפט, ואי ההתייצבות נבעה מטעות בתום לב.

22. לבקשה/הודעה מטעם ב"כ המערער צורף תצהיר של ב"כ המערער בעצמו וכן צורף תצהיר של מזכירתו של ב"כ המערער, גב' סועאד מגדולין, אשר הצהירה על דבר הרישום השגוי של מועד הדיון בתיקו של המערער יחד עם כל יתר התיקים הנוגעים לעבירות בניה בכפר כמאנה.

דיון והכרעה:

23. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ולאחר שעיינתי בהודעה/בקשה שהוגשה מטעם המערער, על צרפותיה, שוכנעתי כי בנסיבות העניין ולאור הנטען על ידי ב"כ המערער בבקשה/הודעה, ניתן נימוק והסבר סביר לאי התייצבותו של המערער לדיון בפני בית משפט קמא וכי יש מקום לבטל את פסק הדין ולהורות על החזרת הדיון לבית משפט השלום בעכו לשם שמיעת טיעוני שני הצדדים טרם מתן פסק דין.

עוד ובנוסף אני סבורה, כי גם לשם מניעת עיוות דין, בנסיבות הייחודיות הנוגעות למצבם של תושבי כפר כמאנה, והמערער ביניהם, ולמצב התכנוני בכפר כמאנה - יש מקום להחזיר את הדין לערכאה הדיונית.

24. סעיף 130 לחסד"פ שעניינו "שפיטת נאשם שלא התייצב בהמשך המשפט" קובע כדלקמן:

(א) נאשם שהוזמן להמשך משפטו ולא התייצב, מותר לדונו שלא בפניו אם ההזמנה למועד ההמשך נמסרה לו בהודעה של בית המשפט בשעת דיון, ובית המשפט הזהירו במהלך המשפט שיהיה רשאי לדונו שלא בפניו אם לא התייצב, או אם הזמנה בכתב הומצאה לו, שלא באמצעות סניגורו, וכן לסניגורו, אם יש לו סניגור, וצויינה בה האזהרה האמורה.

...

(ח) גזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע.

(ט) בית המשפט שנעתר לבקשת נאשם או נידון לפי סעיפים קטנים (ה), (ו) או (ח) רשאי להטיל על הנאשם או על הנידון תשלום ההוצאות בפועל שנגרמו בשל אי התייצבותם.

25. הנה כי כן, סעיף 130(ח) לחסד"פ מאפשר ביטולו של פסק דין שניתן שלא בפניו של נאשם אם היתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדין או מן הטעם של מניעת עיוות דין לנאשם אם לא יבוטל פסק הדין.

לעניין זה נא ראו: רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל פ"ד נד(6) 793 בעמ' 803, שם נפסק:

"בנוגע לשאלה השנייה, אמות המידה המנחות את בית-המשפט בבואו להחליט בבקשה לביטול פסק-דין קבועות בסעיף 130(ח) לחסד"פ. הסעיף קובע שני טעמים המצדיקים ביטול פסק-דין: קיום סיבה מוצדקת לאי-התייצבותו של המבקש במשפטו או גרימת עיוות דין למבקש כתוצאה מאי-ביטול פסק-הדין. התנאים אינם מצטברים. יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שעריו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט יעתר לבקשתו לביטול פסק-דין גם אם אי-התייצבותו נבעה מרשלנות גרדא. אולם אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור ידחה בית-המשפט את בקשתו (השוו לשיקולים המנחים לעניין זה בסדר דין אזרחי: י' זוסמן סדרי הדין האזרחי [13], בעמ' 738. ראו גם רע"א

26. אני מקבלת את טענת ב"כ המערער כי בשל טעות אנוש של ב"כ המערער ברישום מועד הדיון ביומנו, בנסיבות המתוארות בהודעה/בקשה לא התייצב לדיון בבית משפט קמא. בשים לב לצירוף הנסיבות של קביעת מועד דיון אחד, 3.11.14, בכל יתר התיקים של תושבים אחרים בכמאנה שנדונו בפני כבוד השופטת בנר ביום 29.4.14, כמו גם העובדה כי בפרוטוקול הדיון מיום 29.4.14 אכן מאוזכר גם יום 3.11.14 כמועד אפשרי לקיום הדיון בתיקו של המערער - קיבלתי את טענת ב"כ המערער כי בטעות לא נרשם הדיון מיום 19.6.14 אלא נרשם מועד 3.11.14.

27. למעלה מן הצורך, אציין כי גם אם אמנם נפל מחדל בהתנהלות המערער או בא כוחו ברישום מועד הדיון, הרי שאינני סבורה, כי בנסיבות העניין, צריך מחדל זה להביא לתוצאה של מתן פסק דין כנגד המערער בלא שנשמעו טענותיו במלואן - הן באשר לתשובתו לכתב האישום והן באשר למתחם הענישה.

לטעמי, גם בשל הצורך למנוע עיוות דין - ובמיוחד לאחר שעיינתי בפסיקה הנוגעת לחומרת הענישה בעבירות בניה של תושבים אחרים בכפר כמאנה, לרבות פסיקה של בית משפט קמא, של מותבים אחרים וכן בפסיקה במסגרת ערעורים על קולת ענישה או חומרת ענישה שהוגשו לבית המשפט זה - אני סבורה כי יש מקום להשיב את הדיון לבית משפט השלום וליתן למערער את האפשרות להביא טענותיו בשלמות ובמלואן.

28. עם זאת, לאחר שעיינתי בטענות הצדדים, ובשים לב לעובדה כי המהלך הנכון של הדברים היה כי תוגש בקשה לביטול פסק הדין לבית משפט השלום בעכו, הגעתי לכלל דעה כי האיזון הנכון והראוי הוא שלא לשלול את זכותו של המערער להשמיע טענותיו במלואן, אך מכוח הסמכות שבסעיף 130(ט) לחסד"פ יש מקום להתנות את החזרת הדיון בעניינו של המערער, שלא התייצב לדיון עקב תקלה, בתשלום הוצאות.

מחדלו של המערער מלהתייצב לדיון ואי הגשת בקשה מתאימה לביטול פסק הדין לבית משפט השלום הובילו לבזבז זמן שיפוטי יקר כמו גם לבזבז זמנה של המשיבה ובא כוחה - ומשום כך יש מקום לחייב בהוצאות.

29. אשר על כן, הערעור מתקבל, בשל ההסברים שניתנו על ידי ב"כ המערער לאי התייצבותו של המערער לדיון בפני בית משפט קמא, אשר לוו באסמכתאות ובתצהירים כדיון. פסק דינו של בית משפט קמא - מבוטל.

הדיון יוחזר לבית משפט השלום בעכו לשלב של הקראת כתב האישום.

המערער יישא בהוצאות בסך ₪ 2,500 אשר ישולמו תוך 30 יום מהיום, שאם לא כן יישאו ריבית והפרשי הצמדה כחוק, עד למועד התשלום בפועל.

המזכירות תדאג להעביר חזרה את תיק בית משפט קמא למזכירות בית משפט השלום בעכו.

ניתן היום, י"ד אלול תשע"ד, 09 ספטמבר 2014, בנוכחות הצדדים.